

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

LXXIII. Ioannes Tritemivs Abbas Spanhem. Rogerio Sycambro Salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

ensis huius, Ioannes in Schotten, Con-
 ius in Suartzach, monasteriorum nobi-
 litate pridem celebrato, hæc summam
 monibus ad monasterium rediit. Quo-
 ebant, qui Ducem nomine totius ordinis
 placatum. His ego auditis respectu
 em, quoniam illius reconciliationem de-
 deinceps domino subijciat, apud
 ft. Nimis temerata iniuriam publicam
 rtar amplius ad eos, sed resignabo
 dero. Accepit mihi responsionem
 sed rescripserunt abbatibus ad caput
 ia omnino penes me statuisse non
 t vbi maneam, & cum pace maiore, quam
 ero me intendam conferre si velis
 ni expectant, sed non placet mihi
 professus abbates potentiores ut ad
 bo singulorum. Maximilianus Rex
 ari fecit, ut suo me cõteram serui-
 tem in medium, cum scias quanti me
 alatinus Rheni, clementissimus pater
 est, vel penes Abbatem Lymburgensem
 remo iam mihi abbas S. Stephani memo-
 ris in suburbio Herbipolensi propedi-
 quam si assumere velim, se operam
 ensi consilio malens in paupertate vivere
 principum conuersari. His ita conclusi
 Septembris ad sua reuersuri discesserunt
 rum videlicet ita placeat reuertendum
 to te facturus sum de omnibus ecclesiam
 Domini 1506.

PHANI HERBIPOLENSIS
 abati Span.S.

conclusionis nouissime in cœnobio no-
 facta, mox ut perueni ad propria Dis-
 cessi, & inter alia colloquia monasteria
 tionem feci, asserens fore possibilibus
 paternitas eidem præficeretur cœnobio.
 rebaturque quod veli vestram paterna-
 re adiutrices, mihi quoque ut hæc quæ-
 tra nunc igitur paternitas non sit in
 omnibus grauius ferre confitemur. Ad
 us prosperam & iucundam facere depre-
 catus Anno Christianorum M.D.VI.

CONRADO ABBATI S.

utem.
 die mensis huius Septembris apud Bodo-
 relectis mentem reuerendissimi patris

simul & tuæ paternitatis intellexi. Habeo tibi gratias ingentes pro tua in me charitate, a-
 gamque libenter vberiores vnquam si potero. Nam etsi principum fauore atque pietate
 mihi satis posset esse prouisum, quia tamen homo sum claustralis, & studio scripturarum
 dectus, malo in paupere latere cœnobio, quam inter aulicos haberi clarissimus. Imita-
 bor illum innocentæ virum qui dixit: *Elegi abiectus esse in domo domini, magis quam habitare*
in tabernaculis peccatorum. Veniam itaque circa finem Septembris, interea quadam hic &
 Neometi expediturus negocia mea, quibus peractis sine mora vobiscum adesse curabo. Et
 hanc voluntatem meam pontifici reuerendissimo Herbipolensi, manifestam facere non
 pigeat precor. Quod si aliqua interuenerit occasio qua in fine Septembris adesse nequi-
 uero, non ilico de aduentu meo desperandum putes, quia certo venturus vitam Deo cum
 sanitate prolongante tua te expectatione non frustrabor. Interea feliciter vale nostri me-
 mor in orationibus tuis ad Deum. Iterum vale. Ex Budori 17. die Septembris. Anno Chri-
 stianorum M.D.VI.

LXXIII.

IOANNES TRITHEMIVS ABBAS SPANHEM. ROGERIO
 Sycambro Salutem.

20 QVOD tibi fueram pollicitus Rogeri amantiſſime vltimis ad te literis meis, nunc his
 quidem breuissimis quam libens facio. Literas Conradi abbatis S. Stephani 16. die
 mensis huius apud Budoras accepi, quibus reuerendissimum præfulem Herbipolensem
 Laurentium rebus meis benefauctem significauit: mihi quoque abbatiam S. Iacobi
 quondam Scotorum, non solum voluntarie verum & quam hilariter offerentem, quam
 ut suscipiam, quantoties mandauit properandum. Sum itaque hic Neometis paucis qui-
 dem diebus moraturus, ad quarundam rerum mearum expeditionem, quibus ordinatis
 iter versus Herbipolim dirigemus. Verum priusquam his finibus excedamus, te videre &
 alloqui optamus. Sed quoniam venire ad te propter dæmonis incarnati fauitium (qui
 non natura sed imitatione potius diabolus quam homo dicendus est) sicuti nosti, mini-
 me possumus. Tu ad nos ut venias, te etiam atque etiam hortamur, petimus & rogamus.
 30 Multa enim mente versamus tecum disputanda, quæ literis mandare non possumus. Scri-
 psimus autem & priori tuo, rogantes, ut sua tibi auctoritate veniendi potestatem indulge-
 ar. Libellum tuum de vario literarum usu tecum adferas: sunt enim quadam in eo scripta, si
 recte memini, quibus subtilior lima fuerit necessaria, in his maxime quæ linguam respici-
 unt Græcam, in cuius perceptione satis nec dum profecisti. Adero quæcum mihi licuerit,
 ne hoc ipsum tuum opusculum ex tua officina in emendatum vadat in publicum. Moras
 rumpe, quoniam vltra quatrimum istic non manebimus. Vale ex ciuitate Neometensi
 20. die Septembris Anno Christianorum M.D.VI.

40

LXXV.

IOAN. TRIT. AB. SPAN. RICHMODI DE HORST,
 abbatisse in Sebach, Salutem.

D E C I M V S & octauus hodie mensis voluitur, ut nosti charissima in Christo filia, quod
 à nostro peregrinamur cœnobio æmulorum temeritate commoti. Vnde post mul-
 ta consilia & maturam deliberationem statuentes amplius ad Spanheim nequaquam re-
 uertendum, operæ precium fuerit aliquando prouidisse vbi tandem maneamus. Offer-
 tur nobis Abbatia quædam in suburbio ciuitatis Herbipolensis sita, quam bene nouimus,
 pauperula quidem & modica, sed quieta multum atque tranquilla, nostroque satis vti
 50 speramus conueniens proposito, quam duximus persuasi amicorum consilio non sper-
 nendam. Optime nouit charitas tua quantis laboribus per annos iam tres & viginti con-
 tinuos in Spanheim fuerimus afflicti, non solum in regimine monasterii proprii, sed mul-
 to amplius pro totius ordinis vtilitate communi. At nunc posteaquam ingratitude
 fratrum erga nos manifeste sumus experti, manere cum eis diutius non credimus tutum,
 quoniam nec illi nobis vnquam deinceps erunt fideles, nec eis confidere amplius ve-
 raciter poterimus à quibus tam enormiter sumus decepti. Nobis autem sic pauide conuer-
 santibus, quis non intelligat quantum animarum sequeretur periculū, dum neq; pastor se ouib.
 credere,

Tt 4

credere,